

MILLANG

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUMI AJALEHT | AASTAST 1925

VEEBRUAR 2006

Kui mitu korda on teile avanenud selline vaatepilt?

Paljad seljad vallutavad Treffnerit

Moetrendide poolt soovitud madal püksivärvel ja napp ülaosa on põhjustanud õpetajaskonna seas vastakaid arvamusi. Ühelt poolt tuntakse muret noorte tüdrukute tervise pärast, kes sedasi jahedal aatriumi trepil istudes end külmetada võivad, teisalt on aga avanev vaatepilt tihtipeale ka esteetiliselt inetu.

Loe lähemalt lk 3

LUGEMISEKS

ÕPETAJA

lk 8-9

Aime Punga paljastab oma tõelise pale

ÕPILANE

lk 10-11

Tanja ei jäta kedagi külmaks

EKSPERIMENT

lk 6-7

Õpetajad proovivad üksteist ära tunda

REPORTAAŽ

lk 14-15

Siim käis Tartu Maratonil ja jagab muljeid

JUHTKIRI

Hõissa, homme on vastlad

Radi-ridi-ralla, aga pakane ei ole valla. Õneks. Ometi on lund palju ja piisavalt, et minna kelgutama ning vastlasõitu tegema. Samuti on see päev, mil kõht tuleb hernesuppi ja vastlakukleid triiki täis süüa. Seajalad võiksime aga rahule jätta, sest nagu üks mu klassiõde ja tubli Miilangu reporter mõtiskles- kui sigadel jalad alt ära lõigata, siis nad ei saagi ju vastlaliugu kaasa teha. Ja see oleks kurb.

Muuseas, vanasti usuti, et vastlapäeval ei tohi raskeid töid teha. Pange see endale kõrvataha ja ärge lubage kontrolltöid homsele päevale sättida. Need lähevad muidu nagunii untsu.

Mida huvitavat veel- vastlapäeval käidi saunas, kuid pestes ei räägitud, arvati, et siis saab suvel sääskedest rahu. Ehk pidage pärast kehalist duširuumis suu kinni, nii igaksjuhaks.

Vastla õhtul tuld ei süüdatud ja õhtusöök söödi nii vara, et laua peal oli veel näha leivapalad. Ehk siis enne kella kuut, ma kontrollisin järele. Rasvast toitu pidi olema palju ja laud oli kaetud terve päeva. Keedeti sea sõrgu, soojendati vorste. Usuti, et mida rohkem rasva läikis sõrmedel ja suu ümber, seda paremini suvel sead kasvavad, lehmad annavad piima ja emandad teevad rohkem võid. Kuid kartuli söömine oli keelatud, sest arvati, et sellest tulevad paisid. (Kas pole isuäratav :P?) Ja veel- söömise ajal ei räägitud, muidu pidid putukad suvel kiusama. (Seda tahan ma näha, kuidas Treffneri sööklas vaikus valitseks.)

Põrand puhastati mitu korda ja praht viidi kaugele ära, et viljapõld oleks puhas ja vili hästi kasvaks. (Eks peitub selleski mingi vihje.)

Vastla teispäeva õhtupoole algas mäest alla laskmine. Mida kaugemale kelk libises, seda pikemaks usuti lina kasvavat. Ehk homme kõik kelgumäele!

Ja muidugi, laulmine kuulus vastlate juurde, seega minge kõik ikka teispäeval koori!☺

Mariliis

MIILANG

www.htg.tartu.ee/miilang

miilang@htg.tartu.ee

Peatoimetaja: Mariliis Vaks Foto: Pille Rinne
Küljendus: Jaan Kalmus Juhendaja:
Veeb: Kaarel Nummert Age Salo

Toimetus: Liiri Oja, Kadri Inselberg, Maarja Pehk, Kertu Veermäe, Hanna Nõmm, Helen Kirsipuu, Triin Arbo, Keiu Virro, Siim Andreson, Lesli Hommik

Seks ja vägivald

Siim Andreson kirjutab, kuidas koolis tegelikult lood on.

Panen silmad kinni, pole mitte kedagi. Ainult kapid. Teen silmad lahti, inimesi kui palju. Kapiuksed lahti. Tulevad mehed käsikäes, naised käsikäes. Keegi pillub tomateid, keegi lilli. Õhkkond on vastuoluline, aga ma olen rahul, opositsioon ülbitseb, koalitsioon halab, leib kapis on hallitama läinud. Istun kivil, plastiklill suus, kevad tuleb. Raginat on kuulda.

Rõõmuga vaatan, et meie kool areneb. Enam ei pea mingit raamatut otsides raamatukokku minema. Tasub vaid lisada enda MSN-i aadress **raamatukogutädi@htg.tartu.ee** ja VOILA. Suhtlusside on loodud, sest kooli poolt on talle soetatud *webcam*, läbi mille ta saab meid kõiki aidata. Jätke aadress meelde.

Samas tekitab kurbust see, et mingi pettuse või ime läbi on meil kooli sisse saanud lollpead, puupead, lurjused ja kaabakad. Hakake mind kutsuma härra Peldikukultuuriks või onu Tualetiks, aga isegi minusugusele matsile jäävad mõned õpilased ette. Keegi hea inimene kirjutas isegi sildid, et need, kes ise aru ei saa, loeksid, et nätsu ja paberit ei panda igale poole, aga muidugi kõik ei saa aru. Kui tegemist on tõeliste matsidega, siis tulge ja otsige mind üles ja rääkige, miks te nii teete. Tean, mida teiega keskjäl oleks tehtud.

Elagu paljaste tagumike maffia. Enam ei pea tõelised vastassooarmastajad neist otsima igasugu pilte. Teevad lihtsalt silmad lahti ja poolpaljad inimesed igal pool. Nagu unenägu.

Suudlemine ja amelemine koolis. Jube. Just täna märkasid üht tüdrukut, kes nägi suudlemas üht kurikuulsat paari, ja hakkas nutma. Kõigil ei lähe alati nii „hästi“ kui teil. Lugege Treffneri sisekord läbi ja saate aru, et õige õpilane arvestab kaaslaste tunnetega. Iga kord, kui näete kedagi suudlemas või amelemas, hõigake kõvasti: „Näe..... suudlevad!“ Ma usun, et mingiks ajaks nende lõõmavad tunded vaibuvad ja tekib häbitunne.

Nüüd, kus kõik kapid tühjad, mõtlesin, et poen oma tekiga ühte neist, magan paar nädalat, ja loodan, et midagi on muutunud.

Kuused, kuused, kasvage... kõrgemale latvadest.☺

PS: 221 - teil läheb seda vaja.

PS2: õhtuti on kooli koristamist hea vaadata :)

PERIOODI PILT

Hunnik hulle vaatab olümpiat ja üliemotsionaalset Kiku kullasõitu.

Achtung! Neeruvaagna põletik ründab!

Kas Treffneri rõivakultuur käib alla?

Mariliis Vaks

Kuigi tänapäeval on popp ja trendikas jätta rinnahoidja pael või pesuäär rõivaste alt nimme paistma ja kalliskivikestega kaunistatud stringipael teksavärvli vahel vilksatamas võib olla planeeritud, muretsevad õpetajad noorte tüdrukute tervise pärast ja taunivad avanevat vaatepilti koolis.

Kehalise kasvatusõpetaja **Anneli Saarva** sõnul häirivad poolpaljad tüdrukud kooli peal teda küll, eriti just saali juurest trepist alla minnes, kui kõik need "praod" on väga näha. Oma tunni kohta leiab ta, et treeningriided jäävad tavaliselt ikka maitse piiridesse: püksid pole veel kellelgi jalast ära kukkunud, kuigi aluspesu demonstreerimist on küll. "Põhiliselt on see nooremate probleem, kaheteistkümnendas klassis õnneks minimaalne," nendib ta.

Poiste õpetajat **Priit Parisood** niivõrd tüdrukute riitumine ei häiri, ta vihjab vaid võimalikele tervisehädadele, mis paljast seljast alguse võivad saada.

Kooli meditsiiniõde **Maria Grossberg** kinnitab, et sel-

line trend mõjub tervisele. Peamiselt neerudele, millest võivad tekkida neeruvaagna põletikud, neerukahjustused, kroonilised põletikud, samuti võib see viia munasarjapõletikuni ja sealt edasi juba viljatuseeni.

Samas hindab Grossberg, kes töötab ka Miina Härma gümnaasiumi medõena, Treffneri olukorda küllaltki normaalseks. "Nad (tüdrukud) ei olegi siin nii väga paljaste selgadega, aga MHG-s on nad (pluusid, püksid) väga-väga lühikesed. Lapsed tulevad kooli- ja tõesti kohe-seljad paljad, kõhud paljad," kirjeldab ta Härma olukorda.

Kooli riitumiskultuurile pole midagi ette heita ka **Priidu Beieril**, kes üht teist on kuulnud vaid kolleegide käest. "Ma eriti ei uuri neid... püksivärkleid," lisab ta tagasihoidlikult.

Märksa teravama pilguga on aga näiteks füüsikaõpetaja **Siim Oks**, kel maja peal avaneva pildiga oma sõnul just visuaalset probleemi ei ole, küll aga mure õpilaste tervise pärast. "Noored neid ei mõtle oma tuleviku peale, et kui nad on ütleme kuuekümnede aastased, et mis nende seljad

siis teevad?" Samas ei ole ta kunagi kellegile midagi selle kohta pealt öelnud.

Märksa julgemat valmisolekut on üles näidanud aga huvijuht **Uve Saar**, kes vahepeal ikka lubab endale mõne märkuse. "No kui tüdrukud käivad niimoodi ringi ja kaebavad, et külm on ka ja...siis suhtun halvasti," teatab härra Saar, kes palub arvestada, et vana maja pak-sud kiviseinad jätaivadki selle hoone poole külmemaks. "Kui tõesti oleks üks ilus tüdruk- siis väga ilus vaadata. Aga mitte külmaga," lisab ta, samas aga leiab, et endale võiks siiski aru anda, et "madal puusapüks toob välja ka kõige ilusama tüdruku tegelikult selle koha, mis iseenesest väga ilus ei ole."

Hoopis huvitava seisukohaga tuleb välja informaatikaõpetaja **Harry Sepp**, kes leiab, et hoopis kasulik ongi kada lühikesi ja õhku läbilaskvaid riideid. "Kui sul palju riideid on, siis sa higistad," teab Sepp rääkida. Tüdrukute selgade vastu näitab ta üles aga tõelist tolerantsust: "Aga see on selle tüdruku enda asi, minu pärast las olla tal selg paljas, kui tal külm ei ole." ☺

LÜHIDALT

TREFFNERISTID KÕNELESID END PARIMAKS

1. veebruaril toimunud Tartu linna kõnevõistlusel saavutas Anna Karolin esimese koha. 3.-5. märtsil Põltsamaal toimuvale vabariiklikule võistlusele pääses ka Eeva Sule, kes tuli kolmandale kohale.

"Mul läks väga hästi," sõnab Karolin, kes saavutas teise, ehk linnavooru võidu ja seega ka üldvõidu. Anna rääkis ettevalmistusvoorus sellest, kuidas ülesehitada demokraatlikku riiki. "Ma olin ainuke, kes rääkis päris poliitilisest aspektist. Enamus teemad olid kas suhteliselt lihtsad või siis väga spetsiifilised." Teise voo teema oli: "Kuhu maani peaks laienema Euroopa?" kus ta kõneles laienemise positiivsest küljest- et EL peaks lainema just Balkani riikide ja Türgi arvelt.

Varem on Karolin kõnevõistlusel osalenud 2004. aastal, mil ta saavutas teise koha.

Üleriigiline voor toimub 3.-5. märtsil, kuhu läheb ka Eeva Sule, kes saavutas kolmanda koha. Teine koht läks Miina Härma gümnaasiumile. ☺

KINGITUS KÕIGE NÖRGEMALE

Treffneri õpilaskogu tänab kõiki jõululaadal osalenuid. Õpilaskogul õnnestus vahvli- ja glögmüügist koguda 200 krooni, mis annetati Tartu väikelastekodule "Käopesa" kingituste ja kirjatavete ostmiseks. ☺

SUSSID VARBA OTSA!

23. – 27. jaanuar korraldas HTG ÕK "Sussinädalat".

Sussinädala eesmärgiks oli innustada õpilasi kandma vahetusjalanõusid, luua koolis kodusemat õhkkonda ning eelkõige pakkuda võimalust olla loomingu-guline. Tiitlile sussiklass 2006 tuli 12.d klass.

Eelmine üliedukas sussinädal toimus 2003. aastal. ☺

ÕPETAJAD SAID PÄRJATUD

Eelmise aasta lõpus korraldatud küsitlusest selgus järgmine tõde:

aasta õpetaja - **Helgi Tering**
aasta naljatik - **Madis Reemann**
sõbralikeim õpetaja - **Maia Käppa**
aasta areneja - **Siim Oks**
pikimaid töid tegev õpetaja - **Priidu Beier**. ☺

EESKUJU

Rahvusvahelistel olümpiaadidel esikohti noppinud Laur leiab, et sellega tegelemine on ande ja isikupära küsimus.

Laur Tooming tahab jääda ikka Tartusse

Lesli Hommik

Kui palju aega ja vaeva Sul ettevalmistusteks ja õppimiseks kulub?

Väheke tegelen kodus ettevalmistamisega, kuid mitte väga sageli, umbes nädal-paar enne võistlust. Väga vaeva ei näe, mulle pigem meeldib. Vabal ajal teen mõningaid ülesandeid, aga peamine ettevalmistus on õppepäeval, mida korraldab Teaduskool nädalavahetustel kaheksa tundi järjest, vahel kauemgi. See on tegelikult päris väsitav. Suhteliselt palju peab siiski juurde õppima, et häid tulemusi saada, eriti just informaatikas.

Milliseid omadusi läheb Sinu arvates vaja, et olümpiaadidel häid tulemusi saada?

Mis kõige tähtsam, asi peab endale meeldima, vastumeelselt seda teha ei anna. Samuti peab olema viitsimist, tahet võistelda ning end proovile panna. Võistlussituatsioonis peab suutma rahulikult jääda.

Tähtis pole võit, vaid osavõtt. Mil määral see väide Sinu puhul kehtib?

Praegusel ajal Eesti võistlustel püüdnud ikka võidu poole. Rahvusvahelistel on osavõtt tähtis, seal püüan ka endast rohkem anda. Hea tulemusega jään enam rahule ning kui on võimalus võita, siis ikka üritan.

Sa pead ka teisi aineid täiskoormusega õppima. Meeldiks Sulle, kui tehtaks mõõndusi ja saaksid rohkem reaalinetele keskenduda?

Tõsi on see, et kool annab suurema koormuse kui olümpiaadid, sest üritan kuldmedalit saada. Kui mind ennast ei huvitaks, mis hindeid saan, oleks lihtsam. Üldiselt siiski suuri probleeme ei ole, ka teised ained tulevad hästi välja.

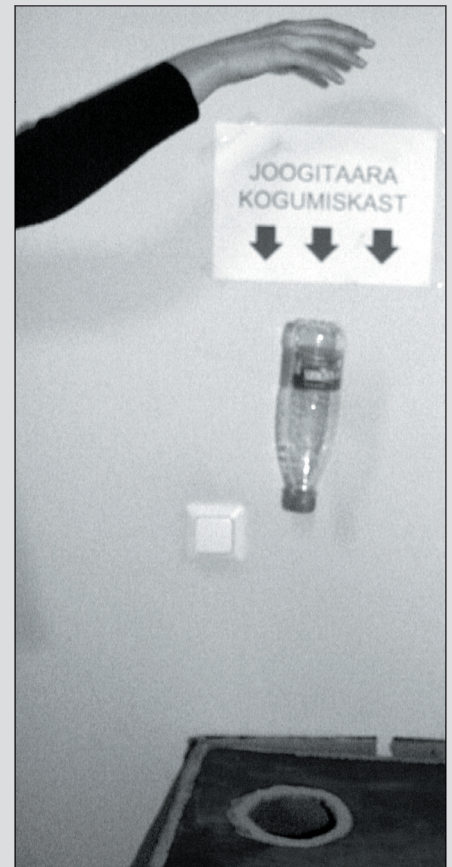
Ka sinu ööpäevas on vaid 24 tundi. Kuidas sa jõuad viitele õppida ja veel olümpiaaditööga tegeleda?

See on isikupära ja ande küsimus. Vahel tundub küll, et ajast jääb puudu, sest kulutan seda üsna palju niisama. Kui rohkem tahtejõudu oleks, suudaksin asja endale veelgi lihtsamaks teha. Õppimisega on ka mõnikord nii, et ei jõua näiteks kodukirjandeid õigeaks ajaks valmis, aga õpetajad on väga mõistvad.

Tead Sa juba, mida tulevik toob?

Jah, järgnevatiks aastateks on plaan olemas. Välismaale pole esialgu kavatsust minna, tahaks ikka Tartusse jääda. Mul on soovitatud matemaatikat või informaatikat õppida, kuid matemaatika huvitab siiski enam ja jätab pärast lõpetamist rohkem valikuid. Tartu Ülikoolis ei ole neil kahel õppekaval väga suurt vahet, nii et saan ka informaatikaga tegeleda ning tulevikus näiteks programmeerijaks hakata. ☺

LOODUSLÄHEDUS

AKTIIVNE ÖKOTÖÖGRUPP PROPAGEERIB ROHELIST MÖTTEVIISI

Juba päris mitu aastat tegutseb meie koolis ökotöögrupp, viimasel ajal eriti aktiivselt. Ametlikult on rohelistel 43 liiget, neist kümnekond koguneb teisi-päeviti koosolekutel.

Üheskoos on korda saadetud nii mõndagi-viimati külastas töögrupp Tartu koertevarjupaika. Seal jalutati varjupaiga hoolealustega ja annetati neile koeratoitu, mida osteti juba mõnda aega sööklas olnud pudelite kogumiskastis oleva taara eest. Tühjad pudelid läksid ümbertöötlemisele (lähevad veel praegugi, pudelid võib jätkuvalt kasti panna!) ja samas sai aidata ka kodutuid loomi.

Rohelistel on olnud teisigi üritusi - toimus sügismatk ja koos käidi rongiga Tallinna loomaaias. Treffneristidele on kindlasti silma jäänud ökostend, kust võib leida mitmekülgset huvitavat infot. Küsimuste, soovitatavalt looduse ja keskkonnaga seotute jaoks, on stendil ümbrik. Siiani on olnud küll vaid üks küsimus kanade elutingimuste kohta Talleggis. Küsimus sai ka vastuse, kuigi isiklikult kanu vaatamas ei käidud. Arvestustenaädalal kogusid ökogrupi liikmed nafta tõttu kannatanud lindude jaoks raha. Kokku saadi 500 krooni. Järgmine suur roheliste korraldatav üritus on ökonädal, mis toimub märtsis. ☺

Ökogrupil on olemas ka kodulehekül:

🏠 <http://www.htg.tartu.ee/roheline>

Triin Arbo

Alati leidub ka tublisid, kes kõiki katsumusi trotsides kooli ilmuvad.

Puudumispõhjused

TOP 10

1. Tõsine haigus (pikk ja arstitõendiga)
2. „Emme, mul on paha olla“ hommik
3. „Täna on nii mõttetu päev ja selle asemel võiks nii palju korda saata.“
4. Kõrini on lihtsalt kõigest!
5. Reisimine
6. Pohmell-tüüpi haigus (eelmisel õhtul kõva pidu = väsimus + peavalu)
7. Võistlused (nii spordi kui ka muu loome-tegevusega seotud)
8. Olles liiga aktiivne, pole koolis käimiseks aega.
9. „Õppisin öö läbi ja hommikul olin suisa oimetu.“
10. „Ma näen täna nii kole välja!“ hommik

Las ma puudun ühe päeva veel...

Kadri Inselberg

Kas Sa oled kunagi hommikul ärgates tundnud, et täna küll ei viitsi kooli minna, ja maganud edasi? Või puudunud lihtsalt ilma „ametlikult“ tunnistatava põhjuseta? Kui oled, siis ära muretse - Sa pole üks! Ainult Treffneris on selliseid ligi pooltuhat. Kui Sa ütled, et ei ole, siis oled Sa kas eitamisfaasis või erakordselt tubli.

Situatsioon, kus õpetaja veedab tunni algusest mõnikümme minutit puudumistõendeid küsides, hilinejatega pragades ja moraali lugedes, pole kellelegi võõras. Kas õpilased tõesti popitavad nii katastroofiliselt palju? Õppealajuhataja Aime Punga leidis, et olukord pole veel väga hirmus, aga kui õpetajad nii korralikult puudumisi ei kontrolliks, siis oleks see väga suur probleem.

Põhjused

Kuid miks üks tubli treffnerist siis ikkagi puudub? Kui haigused välja jätta, mille puhul on lausa kohustus koju jääda, leidub erinevaid põhjuseid. Üks peamisi on muidugi suhtumine. „Ah, ma ei viitsi,“ ütleb üks. „Mul on kõigest kõrini,“ kinnitab teine. Asja võetakse lihtsakäeliselt. Faktid näitavad, et need, kes käivad korralikult

tundides, saavutavad lõpuks paremad tulemused. Kas see on lihtne kokkusattumus või võib õpetaja jutust tõesti midagi kasu olla, las selle üle otsustab juba igaüks ise.

Reisimine keset õppeaastat on samuti praegu väga populaarne. See on muutunud kokkuvõttes päris suureks probleemiks. Ainuüksi sellel õppeaastal ulatub esitatud taotluste arv üle 50 ja reisimise pärast puudutud tunde ühtekokku 314. Õpetajate töökoormus aga suureneb selle tõttu tunduvalt, sest iga õpilasega individuaalselt töötamiseks peab korralikult ette valmistama. „Põhimõtteliselt võiksid ju ka õpetajad talvel puhkama sõita. Pole mingit seadust, et õpetajatele peaks puhkust andma suvel. Samahästi võiksid praegu kõik kolm matemaatikaõpetajat näiteks Egiptusesse sõita,“ sõnab Punga. Õpilased ise ütlevad aga, et reisimine tasub mitmekordselt ära. Alar Tuvikene, kes veetis eelmisel aastal kooliajast nädala Hispaanias, ütleb, et probleemi sellest ei tekkinud. Alati leidub inimesi, kes annavad materjale ja aitavad järele, kui tarvis. Õpetajate antud ülesandeid reisi ajal küll lahendada ei kipu, ehk siis hiljem. Sel aastal esitatud avaldus lükati tal siiski tagasi.

Kuigi päeva keskel olevaid vabu tunde tuleb meil ette haruharva (alati on ju võimalus ärajäänud tund asendada näiteks füüsikaga), on humanitaaridest abiturientid nendega siiski kimpus. Nimelt on matemaatika eksamikursus tõstetud tunniplaani sisse ning pool klassi vahepeal „puhkab“. Pärast või enne neid auke tundidesse minna on aga väga raske, tõdevad abiturientid. Ning nii need puudumised kuhjuvad. Õppealajuhataja sõnab, et kui see on tõesti probleem, siis saab seda lahendada. Eksamikursused saab tõsta tagasi valikainete ajale. Sellise tunniplaani tegi ta aga esmakordselt, kuna eelmisel kevadel pani end eksamile kirja tunduvalt rohkem õpilasi, sügisel see arv vähenes.

Hilinemine

Vahel juhtub nii, et kell jõuab tundi heliseda enne, kui muidu vägagi korralik õpilane kohale jõuab. Põhjuseid võib olla erinevaid ja kui direktioon sind hommikul ukse tervitab, siis tuleb need ka välja laduda. Esimene tuleb ja ütleb: „Ma tulin autoga, ma ei jõudnud varem. Ummikud olid!“. Järgmine kurdab, et ta tuli jala ning mitte kuidagi ei jõudnud varem. Kolmas: „Ma tulin bussiga, ei saanud va-

rem.“ Õppealajuhataja Punga tõdeb, et siis ei jää küll muud üle kui ainult naerda - ükskõik mis variandiga kooli tulla, ikkagi hilined. Ja eks see nii kipu ka olema, ükski viis pole päris kindel. Pealegi tulevad ootamatud asjad ette just siis, kui eriti kiire on! Ka äratuskelladel läheb vahel süda härdaks ja nad lasevad koolilastel natuke kauem magada. Levinud on deviis: „Peaasi, et ma üldse kohale jõudsin!“

Üks inimene on Treffnerist pelgalt puudumiste pärast ka välja visatud. Aga tavaliselt minnakse siiski käitumishinde kallale. Selge on aga see, et kui juba puudutakse, siis tulevad ka muud hädad.

Oluline on ära märkida veel see, et tegelikult ei puudu humanitaarid kõige rohkem. Seda kinnitab ka Aime Punga. See on pigem ebaõiglane „linnalegend“.

Üldiselt on tihe popitamine kõndimine väga õhukesel jää. Parem vältida sinna minekut, kuid kui see on hädavajalik, siis tasub ennast polsterdada originaalsete ja vettpidavate vabandustega. Sest läbi jää prakساتamiseks on vesi praegu tõesti liiga märg ja külm!☺

Hugo, me oleme pattu teinud...

Ehk tunne oma kolleegi nii kirja-pildis, kujutavas kunstis, liiklusummikus kui särgikrael.

Liiri Oja
Hanna Nõmm

Puhas rõõm

“Iiiiiissand!!! See on küll Uve!” karjatab meie kallis geograafiaõpetaja Ülle Seevri ilmse vaimustusega. Nimelt on tal õnnestunud ära tunda Uve Saare piinlikult korrapärane käekiri.

Seda aga pärast pikemat pingutamist – huvijuhi autoportree polnud piisavalt uvelik ja pigem nägi ta selles Aare Ristikivi.

Mall Matto käekirjanäidis tekitas samuti segadust. “Oota, ma mõtlen. Oota! See on nii tuttav!”

Teringu huulejäljega läks asi lihtsalt pärast seda, kui me andsime pisikese vihje huulte omaniku tegususe kohta. “Jaa, loomulikult, kellel teisel nii kiire on. Kohe näha ju!”

Seevri ise oli huulejälje andmisel häbelik: “Kuidas ma teen seda siis nüüd? Lihtsalt huuled paberi vastu?”

Korrektus ennekõike

Teades, et Uvel on peaaegu sama kiire kui Helgi Teringul, leppisime temaga aja juba varem kokku. Vastupidiselt Seevri

“Oi, ma lähen toon oma huulepulga!”

Mall Matto

väiksele paanikaseisundile astus Uve oma saatusele vapralt ja külma kõhuga vastu.

“Kas siin ei peaks olema kü-

Ülle Seevri: “Kuidas ma teen seda siis nüüd? Lihtsalt huuled paberi vastu?”

simärk?” tegi Uve märkuse käekirjanäidist andes. Seejärel võttis härra Saar üliterava ha-

“Oota, ma mõtlen. Oota! See on nii tuttav!”

Ülle Seevri

riliku pliiatsi ja asus kesken-dunult ennast paberile visandama, aeg-ajalt muheledes ja joonistust kaugemalt takseerides. Huulejälge küsides pani Uve aga hoopis meid nii sügavalt punastama, justkui oleksime kaerajaani vale jalaga alustanud. Tuleb tunnistada, et meie huvijuhti on raske paanikasse ajada.

Kiire töö

“Oi, ma lähen toon oma huulepulga!” kiljus särtsakas

Mall Matto, ise juba peaaegu klassiuksest välja jooksnud. Umbes-täpselt 42 sekundi pärast hakkas koridorist kostma rutakat kotsaklõbinat ja saksa keele õpetaja jõudis klassi tagasi, haaras paberilehe, ajas punased huuled prunti ning ulatas seejärel meile säravalt silmil ülisümmeetrilise huulejäljendi.

Oh seda edevust

Harry Sepal läks huulte värvimisega palju kauem, sest lähedal ei asunud ühtegi piisava peegeldusvõimega klaasi. Jõudnud füüsikaklassi koridori, sai ka paberile musi antud. Harryl olid aga huulejälgede äratundmiseks omad võtted. Ta püüdis kinni õpetajate toa

poole kiirustava Ülle Seevri ja üritas viimase punaseid huuli kõrvutada paberil olevatega. Seevri oli lustakas tujus: “Missa-nüüd, mul ei ole üldse sellist värvi huulepulkagi!” kihistas ta ujedalt.

Eitamine pole lahendus

Siim Oks, tuntud külma loogika kasutaja, läbis Toomas Jürgensteini autonumbri äraarvamisel kaks ebaedukat etappi. Kõigepealt eitamine: “Minu oma see igatahes pole.” Sellele järgnes küsimus “Kas ma võin minna korraks välja vaatama?” Lõpuks jõudis ta aga teooriani, et see auto on kindlasti uus ja Tallinnas registreeritud: seega direktori või Harry oma.☺

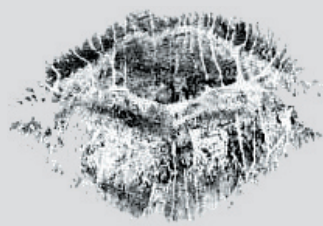
Kellele tahaksid sina musi anda?

Ülle Seevri

Uve Saar

Harry Sepp

Toomas Jürgenstein

Jürgensteini ja Uve huulte kohta oskas ta öelda ainult "Need on küll kahtlased!" Hiljem lisas veel, et leiab Uve äärmiselt hoolitsetud inimese olevat. Seda viimast just käekirja põhjal.

Sarnasus on märgatav

"Minu kooliaja töödele kirjutas ta küll teistmoodi alla!" teatas Kristiina Punga Mall Matto käekirjanäidise kohta. Uve portree tundis ta aga koheselt ära "kuidagi tuttavate kulmude" järgi.

Aive Rootsi huulejalg oli malbelt õrnades toonides, seda peamiselt saksa keele õpetaja isikliku kulumiskindla huulepulga tõttu. Erilist rõõmu pakkus talle aga härra Sepa huulejalje äratundmine. Olevat iseloomulik!

Keemiaõpetaja Helgi Pähno joonistas ennast kiirelt ja kunstniku vilumusega, ka huulejalge andes ei tõstnud ta paberilehtegi laualt.

Äratundmisrõõm

Kõige rohkem kujutisi suutis ära tunda õpetaja Anneli Saarva, kes esitas kõigepealt huulepulga kohta selge ja otsekohe küsimuse: "Kas see ebahügieeniline pole?". Särtsakaid kommentaare jätkus tal pea kõige kohta. Uve autoportreed nähes pakkus ta (nagu mitmed teisetki), et kujutatud on

"No kuuuuuuulge! See inimene on ju pulli teinud!"

Anneli Saarva

härra Ristikivi. Sel hetkel hüppas meie juurde taaskord Ülle Seevri ning hüüdis võidurõõmsalt: "No on ju! Mina ütlesin ka!"

Selle peale leidis Saarva, et uvelikum oleks üks kõrgendatud kulum. Naljatas andiski ta pildile omapoolse panuse. Õpetaja Saarvale oli käkitegu tunda ära nii Seevri kui ka Kristiina Punga korralikud käekirjad ning samuti Siim Oksa "kriipsu- Juku" (-Siim!). Toomas Jürgensteini huulepulgajälge nähes rõkatas Saarva: "No kuuuuuuulge! See inimene on ju pulli teinud!"

... Ja üldse ei kahetse.☺

AUTOPORTREE JA KÄEKIRJANÄIDIS

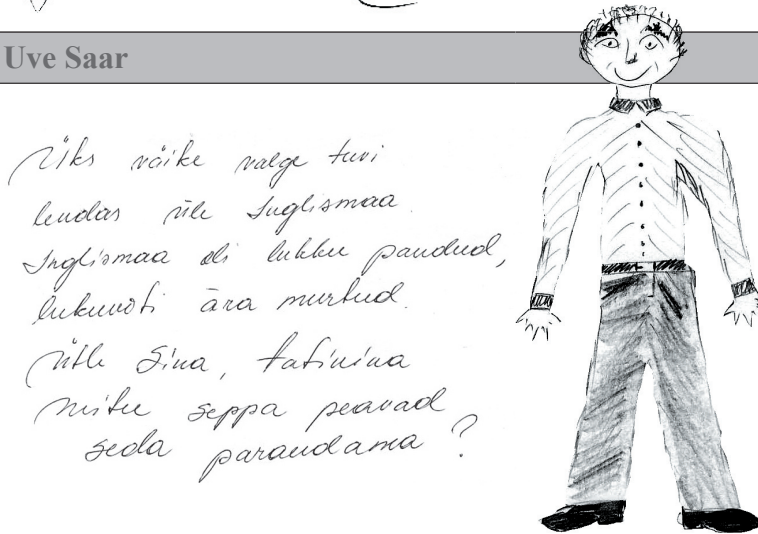
Ülle Seevri

Üks väike valge tüvi
lendas üle Inglismaa.
Inglismaa oli lubu pandud,
lukuvõti ära murtud.
Ütle siin, fatina,
mitu seppa peavad
seda parandama.

Uve Saar

Üks väike valge tüvi
lendas üle Inglismaa.
Inglismaa oli lubu pandud,
lukuvõti ära murtud.
Ütle siin, fatina
mitu seppa peavad
seda parandama?

Toomas Jürgenstein

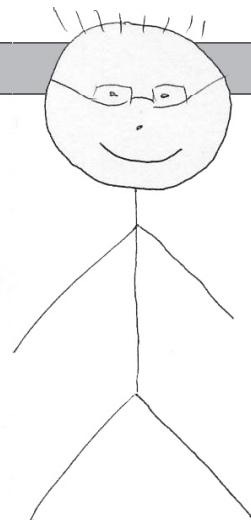

Üks väike valge tüvi
lendas üle Inglismaa.
Inglismaa oli lubu pandud,
lukuvõti ära murtud.
Ütle siin, fatina,
mitu seppa peavad
seda parandama.

Siim Oks

Üks väike valge tüvi
lendas üle Inglismaa
Inglismaa oli lubu pandud,
lukuvõti ära murtud.
Ütle siin, fatina,
mitu seppa peavad
seda parandama.

Aime Punga Eesti Vabariigi 88. aastapäeva aktusel koos direktor Ott Ojaveeriga (paremal).

Aime Punga on eelkõige õnnelik inimene

Helen Kirsipuu

Kui Miilangul tekkis mõte, et Aime Punga võiks olla järgmise intervjuu peategelane, siis hakkasid käima jutud, et ega proua õppealajuhataja ennast mingi hinna eest usutleda ei luba. Ei tea, millest selline arvamus alguse sai, kuid õnneks osutus see täielikuks valeks.

Rüblikust priimus...

Aime Punga arvab, et väiksena valmistas ta oma arstist ja insenerist vanematele parasjagu peavalu, kuna kukupai laps ta just ei olnud. Tal oli kaks venda ning kuna naabruses elasid ka suuremas jaos just poisilapsed, siis kasvas ta üles, mängides pigem poiste mängu ning toppides oma nina igale poole kuhu vähegi võimalik. Eriti hullud olid muidugi õuemängud, näiteks talvel ei jäänud liumäele ainult kelk, vaid ka püksid (seda siis kulunud püksitagumiku näol).

Koolis oli ta aga oma elavale loomule vaatamata tubli õpilane, kelle teadmisi hinnati neljade-viitega. Põhikooliosa praeguses Karlova gümnaasiumis läbitud, jätkas Aime Punga oma haridusteel HTG-s (ehk omaaegses Tammsaare-koolis), kus ta on veetnud, kui ülikool välja arvata, ka kogu oma järgneva elu. Pärast Treffneri-kooli lõpetamist läks Aime edasi

Tartu Ülikooli matemaatika-teaduskonda. Seal oli ta pingereas juba päris esimeste hulgas ning seega sai pärast lõpetamist ise valida, kus ta soovib töötada. Oma valikut pole ta siiani veel kunagi kahetsema pidanud.

Julge hunt...

Oma esimeste õpetaja-ametis oldud päevade kohta ütleb Punga, et hirmu ta nende ees küll ei tundnud. Osalt oli see tingitud sellest, et Aime Punga kasvas piltlikult öeldes koolipapa laua all üles: Aime vanaisa, kes teda väga hoidis, oli nimelt tunnustatud matemaatikaõpetaja ning võttis lapselast tihti kooli kaasa. Teisalt avanes tal lõpuklassis võimalus õpetajaks olemist harjutada. Nimelt haigestus 2. klassi juhataja ning kuna asendusõpetajat kusagilt võtta polnud, kutsus direktor 11. klassis õppiva Aime Punga enda juurde ning ütles, et ta läheks väikestele tundi andma. Oma hulljulguses ei osanud Aime Punga midagi karta ja läkski. Asendas päris õpetajat kolm kuud ning võitis laste südamed. Mille muuga seletada tõika, et jõuluvana kotis oli ka noorele õpetajareilile pakk.

Päris õpetajaks sai Punga kohe pärast ülikooli lõpetamist. Ja kohe sai ta endale ka 4. klassi juhataja. Selle klassiga oli ta koos kuni nende lõpetamise-

ni ning koosveedetud aastate jooksul kasvasid need õpilased Aime Pungale nii kõvasti südame külge kinni, et lahkumisetk osutus talle väga raskeks. Seetõttu ei tahtnud ta endale uut klassi enam võtta, kohe mitte kuidagi ei tahtnud. 1985. aastal avanes tal aga õnneks võimalus valida, kas võtta endale uus klass ja pühenduda õpetamisele või hakata hoopis õppealajuhatajaks. Pärast mõningast kaalumist võttis Aime Punga vastu just selle teise ametikoha. Ja ta on rahul.

...või kuri hunt?

Oma tööd peab Aime Punga omamoodi loominguliseks. See nõuab palju sagimist ja planeerimist, kuid Pungale see istub. Kas või tunniplani koostamine on tema meelest täitsa mõnus töö. Peale selle on tal vedanud kolleegidega. HTG õpetajaid nimetab Aime Punga kullatükideks ning hindab väga seda, et võib nende peale alati kindel olla. Ta ütleb, et sellest üksi on vähe, kui tema oma laua taga plaane välja mõtleb, kuna nende elluviijateks on ju ikkagi õpetajad. Ja veel on Aime Punga väga rahul HTG õpilastega, kelle tahe õppida talle suurt rõõmu valmistab.

Sellelipoolest kardavad kahjuks paljud treffneristid Pungat. Õppealajuhatajale endalegi pole see fakt saladuseks jäänud.

Kuid ta ei arva ise, et oleks väga kuri ja tõsine. Ütleb hoopis, et oskab ka lõbutseada. Aime Punga on, tõsi küll, väga nõudlik: ta ootab parimaid võimalikke tulemusi nii endalt kui ka teistelt. Ta arvab, et kui õpilasel lubatakse kooliajal väga laisk olla, siis tulevases elus hakkab ta ebaõnnestumistes süüdistama oma kooli ja õpetajaid. Seda Aime Punga ei soovi, ta tahaks hoopis, et kõikidel treffneristidel elus väga hästi läheks ning et keegi siin veedetud aega tulevikus raiskuläinuks ei peaks.

Oma töö juures peab Punga kõige keerulisemaks halbade otsuste tegemist. Siin peab ta silmas eelkõige mõne õpilase väljaheitmist koolist. Aineõpetajad ja Aime Punga ise võivad püüda õpilast aidata palju tahes, kuid kui inimesel endal puudub motivatsioon, siis pole midagi parata. Veel üks asi, mida Aime Punga ei salli, on teiste inimeste kontrollimine. Ja kiites taas HTG õpetajaid, ütleb ta, et pole kunagi pidanud kedagi kontrollima või sundima.

Kuna Aime Pungal on töö, mis talle meeldib, ta töötab majas „kus lihtsalt on hea olla“, tal on tore perekond ja imearmas pojatütar ja veel palju muud, mis elu mõnusaks teeb, siis võib öelda, et Aime Punga on eelkõige lihtsalt õnnelik inimene. ☺

ARVAMUS

Ülle Hüva
Endine õpilane

Tunnen Aime Pungat 1977. aastast, mil asusin õppima Tartu 1. Keskkooli 5. klassi. Ta on olnud minule matemaatika õpetajaks, klassijuhatajaks ja kolleegiks. Matemaatikat õpetades suutis ta selle keerulise ja raske aine õpilastele lihtsaks ja nauditavaks teha.

Klassijuhatajana oli Aime Punga SUPER. Meenutame klassikaaslastega siiani tema organiseeritud reise ja üritusi.

A. Punga töökus, kohusetundlikkus ja armastus oma kooli vastu on eeskujuks kõigile tema kolleegidele.

Uve Saar
Kolleeg

Aime Pungat iseloomustab eelkõige tema töökus ja järjekindlus. Oskus aega planeerida ja planeeritu täpselt ning korrektselt ellu viia. Ja muidugi veel tema tarkus. Mul ei ole olnud küll ühtegi kogemust, kus ta oleks kellelegi vastuse võlgu jäänud või kus ta ei oleks osanud ühte või teist probleemi lahendada.

Ma tean, et paljud õpilased kardavad teda. Aga miks? Sellepärast, et nad ise on jätnud midagi õigel ajal tegemata või ütlemata. Ja ega õppetööd ei saa juhtida, kui kogu aeg naeratad ja ütled, et no proovi järgmine kord hoolsam olla. Peavadki kartma!

Kolleegina peab ütleva, et ta teeb paljude inimeste elu siin majas väga lihtsaks – ta mõtleb alati, mida tema saab ära teha, et õpetaja saaks keskenduda enekõike õpetamisele! Samas on kindlasti ka neid, kelle elu nii lihtne ei ole, sest peab ju täitma teatavaid pabereid (eriti olles klassijuhataja) ning näitama üles ka tahet areneda ja eluga kaasa minna.

Üks asi veel - Aime Punga on väga nõudlik ja seda igal tasandil – nii enda kui teiste suhtes.

SISSEASTUMISKATSED HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUMISSE

Katsed toimuvad koolimajas
20. - 21. märtsil kella 10.00 - 13.30

Humanitaarharusse 72, reaalarusse 72 ja loodusharusse võetakse vastu 36 õpilast. Klassidesse jaotamisel arvestatakse nii A - kui ka B -võõrkeele õppimist s.t. klassid komplekteeritakse võõrkeelte õppimisest lähtuvalt ning arvestatakse ka neidude ja noormeeste arvu.

KOOLITANTS 2006

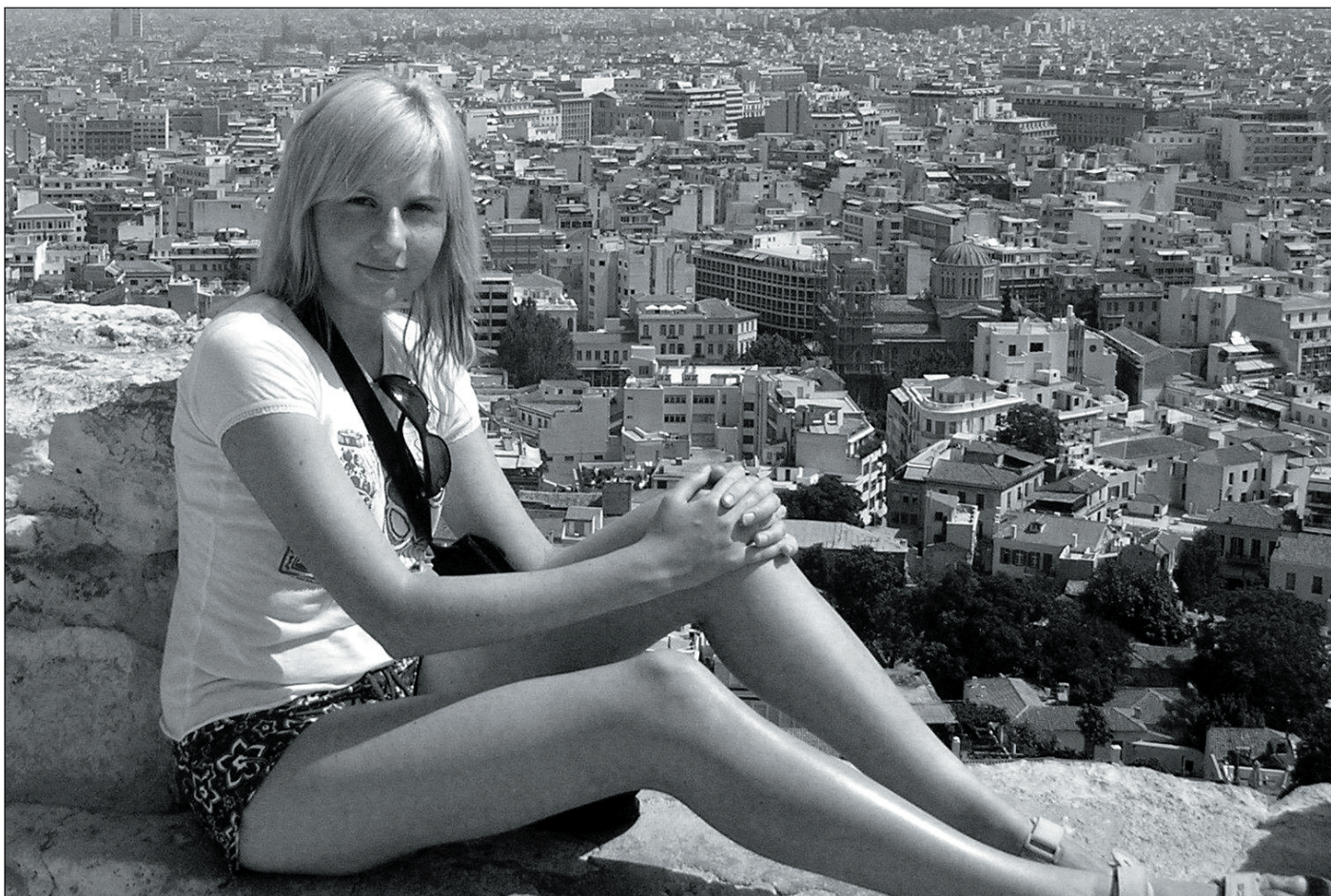

HANSAPANGA NOORTEPANK

NPNK KÄIB VÄLJA UNISTUSTE 20 000 KROONI! TANTSUKOOLITUSE!

KÕIK KOOLITANTSUL OSALEVAD NPNK LIKMEMD SAAVAD KOHAPEAL ESITADA STIPENDIUMITAOTLUSE - VÄLJA ANTAKSE 20 000 KROONINE STIPENDIUM ENDA TANTSUALASEKS KOOLITAMISEKS KODU- VÕI VÄLISMAAL.

Tanja oma unistustemaal Kreekas, Ateena Akropolisel

Pildid: 3x erakogu

Tanja on tüdruk, kes armastab väljakutseid

Keiu Virro

Kõnnime Tanjaga elektroonikapoodi diktofonile patareisid ja kassetti ostma. Müüja on sõbralik:

- Soovite kilekotti ka?

Tanja- Ei. Meil ei ole seda ju vaja, eks?

- Aga see on ju tasuta.

Järgneb Tanja pikk ja energiline kõne sellest, kui reostunud meie ühiskond juba on ja kuidas see tänu sellistele inimestele puhtamaks küll ei saa. Müüja jääb ammuli sui seisma.

Tanja vaimustubki kiiresti. Tanjal on põhimõtted. Tanja suudab ja oskab ja jõuab.

Slaavi veri Treffneris

Õigupoolest võiks Tatjana, kelle mõlemad vanemad on vene rahvusest, õppida näiteks mõnes vene koolis. Südikas tütarlaps on aga välja jõudnud hoopis Treffnerisse. Viienda klassi lõpetas ta sellegipoolest venekeelses Annelinna gümnaasiumis.

“Eesti keele õpetaja oli mu lemmikõpetaja koolis ja ma tahtsin talle meeldida. Ta rääkis, kui tubli on üks õpilane - venelane- eesti koolis ja siis ma mõtlesin, et teen ära. Läksin koju, ütlesin vanematele, et tahan minna eesti kooli. Isa oli vastu, ema muigas selle peale ja tädi tuli kooli vestlusele kaasa. Seal muiati ka, sest ma teadsin ainult sõnu “vanaema”, “vanaisa”, “ema”, “isa” ja ajasin ka need segamini,” meenutab ta ise. Olgu, kuidas oli, praegu räägib Tanja eesti keelt aktsendita, vene rahvust on õrnalt aimata vaid ehk teistsugusest lausestruktuurist. Või sellest, kui ta haarab telefoni ja kukub ühtäkki ülikiires vene keeles vadistama.

Tema toonasesse klassi tuli peagi juurde veel paar vene tütarlast, kellega tekkis omalaadne sõpruskolmnurk ja Tanja otsustas, et peab taaskord kooli vahetama. “Halvemasse kooli ei saa ju minna ja Kommertsgümnaasium on suht

hea kool. Kuhu sa sealt ikka lähed - Härmasse, Treffnerisse. Ma ei teadnud tegelikult eriti üldse, kuhu ma proovin, kuulsin, et kõik tahavad siia sisse saada, ja tulin.”

Tanja on tegutseja

Kooli kõrvalt on Tanja jõudnud tegeleda paljuga. Või nagu ta ise muigab: “Ütle parem, millega ma tegelenud poleks?” Tiibeti meemassaaži kursustel õpitut rakendab ta meelsasti sõprade peal. Omandatud oskuste kohta võib ta ette näidata ka diplomi. Kodus, oma toa seina peal, ripub igasuguseid tunnustusi ja tunnustusi hulгим, samas, mõnel juhul on diplom omandatu kohta üleüldse saamata jäänud. Näiteks muusikakooli puhul: “Ma ei lõpetanud seda ära. Klaverit õppisin kokku kaheksa aastat, algul olin koduõppel, hiljem muusikakoolis jäi aasta

Tanja koos Stavrosegaga

vahela. Alustasin suure innuga ja sama suurega ka lõpetasin.” Kunstikoolis on ta samuti käinud, kuid pole ka seda lõpetanud. “Olen küll lõpetajate nimekirjas, aga diplomit mul ei ole, sest üks viiest lõputööst on siiani tegemata.” Mis veel - Tanja on näiteks kutsehariduskeskuses põhikooli kõrvalt õppides omandanud õmbleja eriala ja tema töid on müügil olnud Tallinnas

eelkõige originaalsust ja stiili taotlevate noorte lemmikpoes Hoochi Mamas. Samuti on ta aktiivne noorsootöös- MTÜ Juvente liikmena osaleb ja aitab ta korraldada rahvusvahelisi projekte, laagreid ning koolitusi. Viimane nendest oli novembrikuus toimunud noorteforum Inglismaal.

Kuulsushetked

Tanja võiks vabalt olla praegu mõne Nexuse või Dynamindi taolise ansambli liige. “Kunagi tehti ettepanek ühte tüdrukutebändi astuda. Selliseid tutvusi tuleb sageli ette ja ega ma täpselt mäletagi, kes see oli. Vist ikka need samad tüdrukud Trikki seltskonnast. Neil olid tutvused ja nad tahtsid bändi teha, aga mulle ei pakkunud see idee huvi, sest nad kõik tahtsid vaid poppi teha.”

Väikestviisi on tal käpp sees ka modellinduses. “Kunagi ma kõndisin kevadel koolist koju, mulle vastu tuli fotograaf Kaarel Nurk, kes ütles, et tere, ma ei aja sind taga, ma ei ole mingi pervert, pikk rida sõnu oli järjest, aga ma tahan sinust pilte teha, kas tohib? Siis me leppisime aja kokku ja sain vist pisiku sisse.”

Muuseas, Tanja oli kunagi ka sellise skandaalse klubi nimikirjas, mille löi naine nimega Trikk ja sellega seoses

kutsus Eesti Foto teda pildistama. (Kuigi ega ta sellest väga rääkida ei taha- njah, halastamatu (kooli)ajakirjandus, saladuseks ei jää siin miski.)

Tanja on modellina abiks olnud fotograafiahuvilistele, kes ropu raha eest professionaalidelt tunde võtavad -näiteks skandaalselt fotograafil Koshkinilt (meenutagem mõnd tema tööd- vast mäletate veel Anu Saagimit keefiris...), kes taolisi õppureid ahvideks nimetab- neil olla liiga palju tahtmist või liiga palju raha.

Üldsusele tuleb Tanja tuttav ette pigem SL Õhtulehe suvetüdrukuna. “Päeval helistas mulle sõbranna ja ütles, et (mingis) raadio hommikuprogrammis räägiti sel pä-

eval, et Õhtulehes on täna ilus suvetüdruk, aga ei oska käsi ilusti kõrval hoida.” Nimelt olid Tanja käed ainsaks katteks ülakehale. “Osalesin Kreeta reisi pärast, aga võitis tüdruk, kelle poiss saatis üle (a la) 5000 krooni eest sõnumeid.” Oktoobrikuus ilmus ajakirja DI (oktoobrikuu) väljaandele lisaks brošüür, milles olid 50 seksikamat suvetüdrukut. “Igal pildil oli number juures, millele sõnumi saates sai vastu pildiloleva tüdruku e-maili, aga see ei läinud lõpuks tööle. Mehed vist ei uskunud, et see päriselt on.”

Samuti on ta osalenud Miss Teini konkursil, kus ta sai Bastioni lemmikuks. „Järgmisel aastal nägin, kuidas need asjad ikka tegelikult seespool käivad ja kuidas seda võitjat valitakse. Üsna suvaliselt valitakse ja arvestatakse, et võimalikult paljudele tiitleid jätkuks. Minu aasta intriig oli, et tahtsin Interneti missi tiitlit saada ja mu sõbrad hääletasid. Mul oli umbes kaks korda rohkem hääli kui teistel ja korraldaja arvas, et siin on mingi pettus,“ paljastab Tanja missivõistluse tagamaid.

Televisiooni saadetest on ta osalenud veel „Vabades ja vallatutes” ning olnud

Televisionis ja Noortekas otse-ee- tris, kus rääkis ühest Juvente projektist.

Ei saa ilma meesteta

Mehed on Tanja elus kahtlemata tähtsal kohal. “No ma armastan neid! Ega ei olegi kättesaadamatuid, kui vaid tahad,“ teab ta. „Meestest on levinud väärarusaam, et nemad töötavad ühe nupuga, samas kui naised sajaga. Ma olen kohanud meest, kellega olen pidanud võitlema peegli pärast. Tänapäeva mehed on üldse huvitavad: räägivad, et

sul on vaja kasutada kreemi. Neil endil juba on.” Samas ülisuurde armastusse ta ei usu ja arvab, et mõned inimesed armastavad rohkem sõnu kui teineteist.

Tanja praegune noormees elab sootuks eksootilises riigis - Kreekas. Üldises võrdluses eesti ja lõunamaa meeste vahel kipub Tanja poolehoid pigem viimaste kasuks. “Eesti mehed on vaiksamad, kinnisemad, ei jaga kreemidest ega pesutüübist, lõunamaa omad räägivad palju - mitte ainult head, vaid halba ka. Soorollid on neil paigas- mees ikka nõusid ei pese! Eesti meestel on veel see viga, et kui armuvad, siis täielikult ja arvavad, et naine kuulub neile ja peab olema 24 tundi nende päralt.”

Teistmoodi Tanja

Ka üldises plaanis meeldib Tanjale inimesi jälgida, tema sõprusringkond on väga mitmekesine. Ta leiab, et inimesi on teinekord väga hea lahata (Jätkem kõrvale igasugune kahtimõistetavus- meditsiin Tanjat ei huvita). Konflikte tuleb

ette, sest väga konkreetse ja spontaanse inimesena on Tanja harjunud asju otse ütleva. Ja ega ta

enne ütlemist suurt mõtle ka. Tõde tuleb kujul, mis inimestele ei meeldi ja eks nad siis mõnikord solvuvad, õnneks mitte kuigi pikalt.

Tegelikult ei ole Tanja elu alati sugugi nii lõbus, kui tunduda võiks. Ka stress ei ole tüdruku- le sugugi võõras nähtus. “Olen praegugi stressis. Mu päike liikus ka Eesti kohalt Kreekasse.”

Mis saab edasi?

Tanja tulevikuplaanid on suures osas seotud selle-

ARVAMUS

Martti Mäger Sõber

Tanja on kummas- tavalts seksikas, aga samas TAKAJA PYCCKAJA БАБА. PS! Tanja ei ole pühak, kuid suudab teatud olukordades seda vägagi usutavalt teeselda. See muidugi ei tähenda, et teda usaldada ei saa. Meil on nii mõnigi omavaheline saladus, mida vaid meie teame. Sõbranna on ta asendamatu.

Kaisa Vaino Klassiõde

Tanjat kas armastatakse või vihatakse. Pooltoone, ebatäpseid väärtusi tema emotsioonide paktis ei leidu, see koosneb vaid äärmustest. Ta võib seetõttu näida lahmiva või liialdavana, pealiskaudse või pendeldavana.

Tanja on kõige šokeerivam ja omapärasem isiksus, keda olen oma lühikese elutee jooksul kohanud. Ta on multifunktsionaalne, psühhoirriteeriv ambitsioonidest tulvil hüperaktivist. Kameeleon, kes paiskab su põrmu või tõstab su taevasse, vastasleeri ei soovita sattuda. Põhjamaise looki ja üdini feministliku oleku taga ei peitu vaid enneolematult võrtsikas sarkasm ja ironia, vaid ka helust ootav kassipoeg. Ahjaa, ta pidavat veel 50 Eesti seksikama vallalise naise hulka kuuluma. Femme fatale!

sama päikeselise Kreekaga. “Ma tahan Ateena ülikooli minna. Kogun raha, et maiks pileti osta, ma ei tea, kas ma lõpetamisele isegi jõuan.” Tema noormehel nende plaanidega siiski seost pole. “Paljud on võtnud seda nii, et tahan minna noormehe pärast, kellega möödunud suvel tuttavaks sain. Aga see ei ole üldse nii, lähen sinna sõbrannaga Härmast ja täiesti sõltumatult. See teebki asja keerulisemaks: võiksin ju tema juurde minna, aga ma ei taha tema abi kasutada.”

On siiski lootust, et Tanja meie juurde Eestisse jääb - “Mind huvitab disain, kui EKAsse sisse saaksin, siis see suudaks mind Eestis hoida.”☺

Eesti teatrimaastikul teeb ilma No99 projekt, kuhu jõuda ihaldavad eelkõige noored näitlejad. Tiit Ojasoo lavastuste näol on tegu millegi väga viimistletu ja originaalsega, hoolimata lavastuste väljatoomise tohutust tempost.

No99 lõhub traditsioone, väljumata hea maitse piiridest. Miski, mis väga hästi võiks sobida näiteks (ühiskonna)kriitilise meele ja ümbritsevat teadvustavatele noortele.

Nüüd on väljas uus etendus, millele juba varakult pandi suured ootused – "Nafta!", kus suurepäras-

koostööd on taaskord teinud lavastaja Tiit Ojasoo ja kujundaja-stilist ja oimismis-kõik-veel-Semper, neile abiks tunnustatud koreograaf Jüri Nael.

2 tundi 20 minutit pikk üheaatukseline tükk üritab meile arusaadavaks teha, kuidas me iseenda elupaika- Maad- hävitame. Kuidas keskmise pintsaklipslase ülikonna temani jõudmiseks kulub tegelikult tuhandeid barreleid naftat- ei saa endast lugupidav ärimees leppida Eesti toodanguga, ta sõidab Rootsi. Ega Stockholmigi ülikond Uppsalast ilmu- mängus on ikka va alatasustatud hiinlased. Ja nii edasi. Kõnelevad

näitlejad laval sellest ja siis järsku- tantsivad. Mirtel Pohla tõestab, et lavakas õpetatakse igauks laulma. Taavi Tuisk, Gert Raudsep, Kristjan Sarv ja Jaak Prints räägivad tõsist juttu, teevad nalja (head!), võtavad aluspesu väele, mis hämaras valguses nii kaunitl helendab, siis heidavad sellegi nurka. Suurema osa ajast esinevad nad siiski riietes- hõbedastes ufoülikondades või kankaaniseelikutes, peas kord parukas, kord ahvimask. Ojasoo hiilgab nahaalsusega- siiani Püha

Jaan Tätte loomingu- taurab laval näost punane Jaak Prints.

Igavlemiseks aega pole - uut informatsiooni, šõud, nalja, naeru ja kriitikat söödetakse publikule ette hämmastava kiirusega.

Igavlemiseks aega pole- uut

informatsiooni, šõud, nalja, naeru ja kriitikat söödetakse publikule ette hämmastava kiirusega. Meile tuletatakse korduvalt meelde, kui mõjutav on tänapäevane tarbimisühiskond. Teoorjus, ütlevad näitlejad ja jagavad publikule laenublankette.

Ületarbimine, ütlevad nad ja loodavad, et vähemalt mõni inimene koju minnes esikust tule kustutab.

Ojasoo ei ole ehk täielikult suutnud õigustada etendusele pandud lootusi- kunstiliselt vajaks lihvimist ja kärpimist nii mõnigi koht, aga kindlasti on

NO(93) - mõelge, inimesed - Nafta!

Keiu Virro vaatas Tallinnas NO99 teatris kuidas näitlejad tarbimisühiskonna vastu võitlevad

tegu näidendiga, mis võimalusel võiks mahtuda just sellise noore ajakavasse, kes võrdset

huvitub kultuurist ja sellest, et me Maa peal edaspidigi elada võiks. ☺

Meie elame turvalist elu

Maarja Pehk soovitab "Jumalalinna" vaadata või üle vaadata, et meelde tuletada ja väärtustada kodu ja turvalisust

Režissöör: Fernando Meirelles.
Brasíilia; Prantsusmaa; USA 2002.

Jumalalinn on Rio de Janeiro kõige vaesem osa, see on koht, kuhu saadetakse inimesed, kes ei saa oma eluga hakkama. Ning lapsed peavad selles kohas ise hakkama saama.

Läbi noore Buscapé silmade näeme 1970. aastatel toimunud kambavõitlusi ja halastamatut olelusvõitlust getos. Selles linnaosas naljalt üle 20 eluaasta ei elata. Buscapé fotoaparaat on meie võimalus piiluda slummi siseelu ja noore poisi ainus tee sellest jumala poolt hüljatud kohast välja.

Tulistamised ja külmaverelised tapmised muutusid juba talutavaks, kuni hetkeni,

mil väike, 8-aastane poiss, kes tahtis ka kampa kuuluda, pidi valima kahe veel väiksema poisi vahel. Valik seisnes selles, keda tappa... Film põhineb tõsielul ja seetõttu paneb veelgi enam mõtlema. Sellesse sõtta ei saanud ükski reporter pilku heita, korralikud politseinikud ei julgenud oma nina geto piirist kaugemale pista ning teised võmmid olid ostetavad. Kui palju võib veel selliseid kohti olla, kus lihtsalt valesse kohta sündinuna võib niisama, juhusliku kuuli ette sattudes surma saada?

Lisaks- 5+ muusikavaliku eest. ☺

Kaiser Chiefs
"Employment"

Britpopi teine tulemine

Nad on praegu omadega sama kaugel, kui Franz Ferdinand aasta eest. Nad on Suurbritannia linna nimega Leeds kandnud maailma rokikaardile.

15. veebruaril võitsid nad Briti Muusikaauhindade jagamisel enim kujukesi - British Rock Act, British Live Act, British Group. Nad on Kaiser Chiefs ehk Ricky Wilson (vokaal), Andrew "Whitey" White (kitarr), Simon Rix (bass), Nick "Peanut" Baines (klahvpillid), Nick Hodgson (trummid ja vokaal).

Debüütalbum "Employment", mis tuli välja küll juba 2005. aasta märtsis, ei meeldinud mulle algses eriti. Tekitas kuidagi vastakaid arvamusi, kuna kahe singli põhjal, mida varem kuulnud olin, oleks oodanud veidi teistsugust

kõla. Kuid nüüd ma lihtsalt armastan seda, hoolimata liigsest süntesaatorihelide kasutamisest.

Kaiser Chiefs pole tegelikult uus kollektiiv. Nad tegutsesid aastaid garage-rock bändina nime all Parva, kuid 2003. aastal võtsid teise suuna, nimetasid end Lõuna-Aafrika jalgpalliklubi järgi ümber ning nüüd on nad maailma pahupidi pööramas.

Tundub tõesti, et britpop on tagasi tulnud ning veel võimsamana kui see 90ndate keskel oli (Oasis tulid ju samuti hiljuti oma uue albumiga välja). Koos Franz Ferdinandi, Bloc Party ning teiste praeguste briti muusika noorte lipulaevadega viivad on lattu veel kõrgemale tõstetud. Praegune muusika on kitsim ning mõnusama kõlaga kui ei iial varem ja

erinevalt oma eelkäijatest, pööravad nad ka välimusele suurt tähelepanu - Franz Ferdinand tõi moodi kitsad püksid ja veidi nohikliku välimuse. Kaiser Chiefs on seda omamoodi täiendanud ning on seganud kuuekümnendat tänapäeva moega.

Ja erinevalt eelmise kümnendi kahe britpopi gigandi Oasis ja Bluri vahelistest sõdadest paistavad KC tüübid oma konkurentidega suhteliselt hästi läbi saavat.

Piisav annus egoismi ning andekust, ma ütleks.

Kohustuslikud lood kuulamiseks:
I Predict A Riot, Oh My God, Every day I Love You Less and Less.🎧

Maarja Pehk

ELAMUS

Madis Reemanniga vestles raamatutest Kertu Veermäe

Milline oli teie viimane raamatuelamus?

Sartre "Iiveldus". Ma olen Sartre teisi asju ka lugenud. See on veel pooleli. Mulje on esialgne, arvasin, et on teistmoodi...

Mida võib leida Teie raamatukogust? Kui suur on teie raamatukogu?

Oma raamatukogust võin ütelda niimoodi, et vahepeal olin ma kõik oma raamatud läbi lugenud. Mina seda arvu täpselt ei tea. Vahepeal oli suurem, lapsed on ära tassinud. Ikka tuhandetes. Isegi teatud määral on süstematiseeritud mul, et midagi leida. Vahest ma olen ka ostnud selliseid asju, mida ma olen lugenud, aga võiks oma raamatukogust ka olla.

Kas on mõnda raamatut, mida teistelegi soovitate?

Mina küll ei tea teistele soovitada. Nendele, kellele soovin midagi soovitada, ma ostan selle raamatu.

Midagi spetsiaalselt treffneristidele?

Soovitan lugeda, kus kajastatakse Treffneri kooli. Kõpp on kirjutanud mõned memuaarid ja siis Niitmäe ning üks oli veel... Siis on need samad Treffneri raamatud, mis on kirjutatud. Väliseestlastelt on ka ilmunud raamatuid, üks oli Kanadast. Treffneristidele soovitan HTG asju, sest teisi võivad nad ise valida!

"Ma olen võitja! Halleluuja! 2930. koht."

Ehk lugu katsumustest spordirahva talvepühal - Tartu Maratonil.

Siim Andreson

15. Veebruar

Täna hakkas pihta pingeline treening maratoniks. Olen korralik. Puhkan.

18. Veebruar

21.49 On ilmnunud esimene häire: Suusad libisevad edaspidi sama hästi kui tagaspidi. Oi jama.

21.51 Selg hakkas valutama.

22.48 Väike mäkaiveritunne.

00.15 Kätte on jõudnud maratonipäev. Vaatan jäähokit. Soome juhib. 4:2. Vaene jagr.

00.30 Põlv valutab.

01.15 Und ei tule. Mingi imeline probleem. Kui on vaja mitte millelegi mõelda, siis mõtlen ma kõigele. Positiivne. Kõht on tühi, süüa pole, tuba on liiga palav. Kindlasti on süüdi ka pabim. Esimest korda kargab pähe, et Olle võib mind võita. No nii kõva mees ta ka ei ole. Rahune, Siim. Mõtlen, kas Olle on heas vormis või mitte. Kaotus Ollele oleks nagu katkestamine. Loodan võita.

01.37 Võib-olla peaks muna jooma ... Jooma ... Muna.

02.34 Pagan võtaks ... Kus mu uni on?

Ülientusiastlik Siim koos oma fännklubi liidri Mägraga teel Tartu Maratoni starti.

05.37 Ma ei ole piiskagi maganud. Suusad on määrimata. Kõht tühi, uni silmis. Istun arvuti taha ja teen *flashi*. Ise olen rahul. Stardipalavik on haaranud mu mõtted. Kas ma ikka saan hea koha või mitte?

05.41 See väsimus tundub veidikene hirmutav. Luksun.

07.21 Joon kohvi. Võiks öelda, et see on äratus, aga ei, pigem meeldetuletus silmi lahti hoida.

07.31 *Hooray for booooooobies*

07.50 Suusad autos. Ats autos. Siim autos. Mäger autos. Norra lektor autos. Tekib uus probleem: kuhu sõita? Appi tuleb keegi venelane, kes paduukraina keeles seletab meile midagi. Intelligentsete inimestena me noogutame ja ütleme spasiiba. Ta lahkub. Mõhkugi ei saanud aru. Öösel maha sadanud lumi teeb isegi mu autojuhi küllaltki närviliseks.

08.23 Oleme jõudnud Otepäale. Linna sissesõit on keeruline, sest autode jada ulatub kilomeeter linnast välja. Me polegi ainukesed. Üritan säilitada külma närvi. Autost kaob ametlik fotograaf Ats. Keegi ei võta süüd omaks. Tore telemast.

08.40 Tegin oma esimese vea. Kurtsin norrakale, et mu suusk libiseb igale poole liiga hästi. Ta ulatas abikäe. Määris mu suusad ära. Ütles, et see määre aitab kõige vastu. Aitaski.

Kiirelt nüüd! Kohe antakse ju start!

Start on antud. Jäin maha. Olle jõudis kiiremini.

Vajan tualetti, aga järjekord on kilomeetreid pikk.

Kaotus Ollele oleks nagu katkestamine. Loodan võita.

08.57 Stardini kolm minutit. Vajan tualetti, aga järjekord on kilomeetreid pikk. Ma ei tea, mida teha. Siiski ootan.

09.00 Joooooooooooksen.

09.02 Start on antud. Jäin maha. Olle jõudis kiiremini. Ronime viimasesse stardiboksi. Kõik sõidavad. Lähme viimastena peale.

09.04 Olen jõudnud esimesse kurvisse. Väsimus. Enam ei jõua.

Esimene peatus. Olen jõudnud esimesse peatusesse. 2880 koht. Päris hea. Ainult sooja vett on veel saada. Lürbin seda kolm topsikutäit ja kiman edasi, sest missioon on veel täitmata. Vahepeal tundus mulle, et olin sõitnud juba 8,5 km, aga

üks mees ütles, et 3 alles. Jess. Kohtan memme, kes mulle seljatagant rajal ergutusi karjus. Tere.

Teine peatus. Suusad jalast, külili lumme. Nii hea. Pensionile minek. Kugistan spordijooki ja vaatan, kas kuskil paistab tädi, kes oli ka eelmises punktis. Veel ei ole. Rahunen. Sõnn rosinaid ja kihutan minema. Suusad ei libise kuskile. Ei edasi, ei tagasi. Tõusud kujunevad edukaks, langused nii mitte.

Maraton on midagi nii ilusat. See on nagu vabatahtlike armee. Rahu. Kõik ergutavad sind. Keegi pole võidu peal väljas. Kui keegi kukub, siis sa naerad, aga naerad ainult seepärast, et tead, et kui ta natukene hullemini kukuks, siis sa nutaks.

Kolmas peatus. Kolmas peatus möödub õgides. Miks ma siis üleüldse siia tulin kui mitte sööma? SUUSATAMA? Kraban mingite itaallaste eest viimased tükid banaane ja rosinaisaia. Nii hea. 40 km veel. Jube.

Edasi juhtub imelik lugu. Jälle see memm, kes esialgu oli. Kutsun teda kummitusmutiks. Ahsaa kui kiire ta on!!!

Neljas ja viies peatus. Sõnn nii palju. Pistan taskutesse ka. Häbi on olla näljane. Aga mille eest ma siis maksin?

Kuues. Lõpuni on veel 10 km. Ma olen suremas. Üks koera näoga mees kimab must mööda. Liiga kiiresti. Eriti jube on see, et arvan end sõitvat suhteliselt kiiresti, aga sõidavad minust memmed mööda. Ise

järgmisel hetkel suremas, aga nad on kiired. On's mu viielised kehalisetunnid vaid pettus?

Viimased kümme kilomeetrit on eriti valusad. Mägesid pole. Mitte ühtegi langust. Eriti igav. Kui ühel hetkel hakkab finiš paistma, siis olen *extremely happy (no offence)*. Hing rökab, jalad valusad. Ületan jooone uhkes üksinduses. Ma olen võitja. Halleluuja. 2930. Koht. Viljandi mk meistrivõistlustel kõrgushüppes ka ei läinud nii hästi. Minu suureks üllatuseks õnnitleb kummitusmuti mind finišis. Imelik memm. Ja veel nii vana. Elagu sport.

Kasutan kõik võimalused ära midagi tasuta saada. Ja medal kaelas, diplom käes, suusad teises astun rahulolevalt autosse. Vasaloppet... No oota sa. ☹

Negropersessionistiik.

Kasutan ära kõik võimalused midagi tasuta saada.

Miks ma siis üleüldse siia tulin kui mitte sööma? SUUSATAMA?

KILDE KOOLITUNNIST

Age Salo

Me ei mõnita, me teritame keelt

„Ma vihkan tervet mõistust.“ (Tristan Tzara) – selle võiks Treffneri uksele panna.

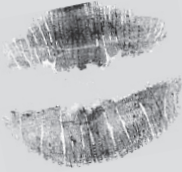
Märt Kask ütles jah, et neljakümne aasta talv oli äge...ma ütlesin, et ma ei mäleta.

Kuhu sa täna auto parkisid? (hilinevalt õpilaselt)

Korralikud tüdrukud magavad sel ajal oma roosas barbivoodis (Presidendi lossis toimunust)

Ühel päeval on kaks meest ukse taga. Ühel neist on minu nägu, teisel Punga oma (abituriendi unenägu)

Kui minna abielus teisele ringile, kas see on siis second-hand abielu?

Toomas Jürgestein

Ma olen elus ühe sigari suitsetanud ja tunnistan, et oli hea.

Freud ja Jung rääkisid esimesel kohtumisel kolmteist tundi, siis nad lahutati vägisi ära ja viidi voodisse.

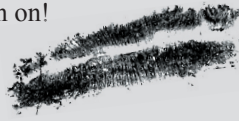
Viisin last lasteaeda ja tuleb minu juurde noor kena naine ning küsib: „Kas teil krokodille on?“ Ma kümme sekundit mõtlesin, et kummal meist diagnoos on. Siis sain aru, et ta aküühendajaid mõtleb.

Kui Eedenis jääb silma mõni kassiliivakott, siis võtke julgelt! Selle eest on makstud. (Jürgestein räägib, kuidas ta suures hajameelsuses oma kassiliivakoti kassasse unustas)

Ma ei ole nii andekas kui teie.

Nagu ma ütlesin, ülle Seevri on aktiveerunud ja ka minu natuke käima tõmmanud.

Jürgestein: Teeme nüüd tunni...filosoofia on jah?
Klass: Religioon on!
Jürgestein: Ah??!?

Siim Oks

Mis te jamate seal taga? Tagant: Me oleme homod. „No taltsutage siis ennast.

Aga IV osas ju see Obi-wan lahkus oma kehast ja muutus väljaks; ning käis vahepeal Skywalkerit kummitamas

Marilin Savi

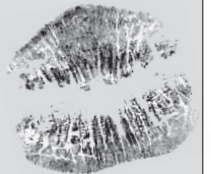

Sa ei kasuta can-i, et pissile minna. Ma saan aru, et kui sa küsid teise inimese autot, et pissile minna, siis kasutad sa can-i (can-i ja could-i kasutamise erinevusest)

Kui ma korraks saaksin attentionit

Kolmapäev on jube päev, ma olen alati peast soe, kui teieni jõuan.

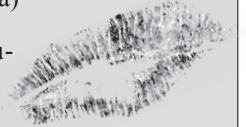
Keegi minu kohta varem „tšikk“ öelnud

Saima Kaarna

Selle kohta pole nüüd head seletust välja mõeldud. Mina ühe tegin ja arvan, et see on kõige parem. (ühe mõiste kohta)

Teie olete harjunud mehi ja nende teoseid pähe ajama (humanitaarklassile)

PERIOODI SÕNA "Futuoss"

futuoss - tavalisest ossist natuke kõrgemate tulevikusihtidega ning veidi teistsugusemate huvidega. Vahel harva võtab mõne kätte ka mõne muu raamatu kui DI. Meeldib oma mitmekülgeid oskusi laiema avalikkuse ees demonstreerida (nt Pimp TV on sobiv koht).

Vt ka: dj Ryan Angelos, The Mind Machine, Wremja, trance, bmw-foorum, Pimp TV, Jõmmi aabits (EE 21. juuni 2000), futuristid

Tartu kevadpäevad 2006

24. aprill – 1. mai

Puhka vaim välja!

...välja!